

19-10-2019

උදෑසන මුරලි

ඕම් ශාන්ති

බාජදාදා

මධුබන්

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ජීව අවධානයට පත්වීම පුහුණු කරන්න. ඔබට පිවිතුරු සහ පුණ්‍යාත්ම වීමට හැකි වන්නේ, මෙය පුහුණු කිරීමෙන් පමණයි.

ප්‍රශ්නය: ඔය දරුවන් නිරන්තරයෙන් ප්‍රබෝදමත්ව සිටින්නේ කුමන එක් කරුණ ගැන දැනුවත් වීම නිසාද?

පිළිතුර: මෙය නිර්මාණය කර ඇති ආශ්චර්යමත් නාටකයක් යන දැනුම, ඔබට ලැබී තිබේ. එය තුළ සෑම නළුවෙකුගේම අවිනාශී වර්ත කොටස නියමිත වී තිබේ. සෑම කෙනෙක්ම තමන්ගේම වර්ත කොටස රහපාන අතර මේ නිසා ඔබ නිරන්තරයෙන් ප්‍රබෝදමත්ව සිටියි.

ප්‍රශ්නය: වෙනත් කිසිවෙකුට නොමැති, පියාට පමණක් තිබෙන එක් කලාව කුමක්ද?

පිළිතුර: ඔහු සෑම විටම ජීව අවධානයෙන් සිටින නිසා, ඔබව ජීව අවධානයට පත් කරවීමේ කලාව පියාට පමණක් තිබේ. ඔහු උත්තරීතරයි. කිසිදු මනුෂ්‍යයෙකුට මෙම කලාව තිබිය නොහැක.

ඕම් ශාන්ති. පියා මෙහි අසුන්ගෙන ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට, එනම් ජීවත්මයන්ට විස්තර කරයි. ඔබ තමන් ජීවත්මයක් බව සැලකිය යුතුයි, එහෙම නේද? පියා ඔය දරුවන්ට විස්තර කර තිබෙන්නේ ප්‍රථමයෙන් ශරීර නොව, ජීවත්ම වීම පුහුණු වන්න. තමන් ජීවත්ම බව සලකන විට පමණයි, ඔබ පරම පියාව සිහිපත් කරන්නේ. ඔබ තමන් ජීවත්ම බව නොසලකන්නේ නම්, එවිට නිසැකවම සිහි වන්නේ ලෞකික නැදැයින් සහ ව්‍යාපාර ආදිය පමණයි. මේ නිසයි ඔබට ප්‍රථමයෙන් තිබිය යුතු පුහුණුව වන්නේ මා ජීවත්මයක්. එවිට ආධ්‍යාත්මික පියාගේ සිහිපත් කිරීම තිබෙයි. පියා ඔබට මෙම ඉගැන්වීම් ලබාදෙයි තමන් ශරීර බව සලකන්නට එපා. පියා ඔබට මෙම ඥානය ලබාදෙන්නේ කල්පයකට එක වතාවක් පමණයි. පසුව නැවතත් වසර 5000කට පසුව ඔබට මෙම පැහැදිලි කිරීම ලැබෙයි. ඔබ තමන් ජීවත්ම බව සලකන්නේ නම්, ඔබට පරම පියාවද සිහි වෙයි. කල්ප භාගයක් ඔබ තමන් ශරීර බව සැලකුවා. ඔබ දැන් තමන් ජීවත්ම බව සැලකිය යුතුයි. ඔබ ජීවත්ම වනවා සේම, මාද ජීවත්මයක්. කෙසේවෙතත්, මා උත්තරීතරයි. මා ජීවත්මයක් පමණයි, එනිසා මා කිසිදු ශාරීරික ජීවයක් සිහි කරන්නේ නැහැ. මෙම දාදා, ශාරීරික ජීවයක් වන අතර එම පරම පියා අශාරීරිකයි. මෙම ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා, ශාරීරික ජීවියෙක්. ශිව බාබාගේ සැබෑ නම, ශිව්‍යය. ඔහු ජීවත්මයක් පමණයි නමුත් ඔහු උසස්ම-උසස්ය, එනම්, ඔහු පරමාත්ම ජීවියයි. මා පැමිණ මෙම සිරුර තුළට ඇතුළු වන්නේ මෙකලට පමණයි. ඔහුට කිසිදා ශරීර අවධානයට පත්විය නොහැක. ශරීර අවධානයට පත් වන්නේ ශාරීරික ජීව පමණයි. ඔහු සෑම විටම අශාරීරිකයි. ඔහු පැමිණ, ඔබට මෙම පුහුණුව ඇති කිරීම දිරිගැන්විය යුතුයි. ඔහු පවසන්නේ තමන් ජීවත්ම බව සලකන්න. අසුන්ගෙන, මෙම පාඩම ඉගෙනගන්න 'මා ජීවත්මයක්. මා ජීවත්මයක්.' 'ජීවත්මයක් වන මා, ශිව බාබාගේ දරුවෙකි.' සෑම දේකටම පුහුණුවක් අවශ්‍යයි. පියා ඔබට අළුත් යමක් විස්තර කරනවා නොවෙයි. තමන් ජීවත්ම බව, ඔබ ස්ථීරවම සලකන විට, ඔබට පරම පියාගේ ස්ථීර සිහි කිරීමද තිබෙයි. ඔබ ශරීර අවධානයෙන් සිටින්නේ නම්, ඔබට පරම පියා සිහි කිරීමට නොහැකි වෙයි. කල්ප භාගයක් ඔබට සිරුරේ අභංකාරකම තිබෙයි. මා දැන් ඔබට තමන් ජීවත්ම බව සැලකීමට උගන්වනවා. සත් යුගයේ කිසිවෙකු ඔබට තමන් ජීවත්ම බව සැලකීමට, උගන්වන්නේ නැහැ. සෑම විටම, නම් ලබා දෙන්නේ ශරීර වලටයි. එසේ නොමැති නම් ඔබ එකිනෙකාට අමතන්නේ කෙසේද? ඔබට පරම පියාගෙන් මෙහිදී ලැබුණු උරුමය, ප්‍රතිලාභයක් ලෙස ලැබෙන්නේ එහිදීය. කෙසේවෙතත්, ඔබ එකිනෙකාට ඔබගේ නම් වලින් අමතයි. ක්‍රිෂ්ණාද ශරීරයක නමයි. නම් නොමැතිව ක්‍රියාකාරකම් පවත්වාගෙන යා නොහැක. එහි කිසිවෙකු මෙසේ නොකියයි තමන් ජීවත්මයක් බව සලකන්න. එහි සියලු දෙනාම සිටින්නේ ජීව අවධානයෙනි. මෙකල්හි ඔබට මෙය පුහුණු වීමට දිරිගන්වන්නේ බොහෝ පාපයන් රැස් වී ඇති නිසයි. ක්‍රම-ක්‍රමයෙන් පාපයන් ටිකින් ටික එකතු වී ඇති අතර ඔබ දැන් සම්පූර්ණ පාපකාරී ජීවත්ම වී ඇත. කල්ප භාගයක් ඔබ සිදුකරමින් සිටි සෑම දෙයක්ම අවසන් විය යුතුයි. එය ක්‍රම-ක්‍රමයෙන් නොකඩවාම අඩු වෙයි. සත් යුගයේදී ඔබ සතෝප්‍රධාන්ය. රිදී යුගයේදී ඔබ සතෝය. ඔබට උරුමය ලැබෙන්නේ දැන්ය. තමන් ජීවත්ම බව සලකා පරම පියා සිහි කිරීමෙන් පමණයි, ඔබට උරුමය ලැබෙන්නේ. පරමාත්ම පියා, ඔබට ජීව අවධානයට පත්වීමේ ඉගැන්වීම් ලබා දෙන්නේ මෙකලයි. ඔබට සත් යුගයේදී මෙම ඉගැන්වීම් නොලැබෙයි. සෑම කෙනෙක්ම ගමන් කරන්නේ ඇගේ හෝ ඔහුගේ නමට අනුවයි. මෙහිදී, ඔය

සෑම කෙනෙක්ම, යෝගා බලය තුළින් පාපාත්මයකගෙන්, පුණ්‍යාත්මයක් බවට පත් විය යුතුයි. සත් යුගයෙදී, මෙම දැනුමට අවශ්‍යතාවයක් නොමැති අතර ඔබ මෙම ඉගැන්වීම් එහි රැගෙන යන්නේද නැත. ඔබ මෙම දැනුම හෝ යෝගාව එහි රැගෙන යන්නේ නැත. ඔබ පාපයෙන් පිරි අයගෙන්, පිවිතුරු විය යුත්තේ, මෙකල්හි පමණයි. රේඛාවක් පමණක් ඉතිරිවන සේ, සෙදහි කලාවන් අඩුවෙන ආකාරයෙන්, ඔබගේ කලාවන් ඉන්පසුව ක්‍රම-ක්‍රමයෙන් අඩුවෙයි. එබැවින් මේ ගැන අවුලට පත් නොවන්න. ඔබට යමක් නොවැටහෙන්නේ නම් ඔබට ඒ ගැන විමසිය හැක. ප්‍රථමයෙන් ඔබ ජීවත්ම යන ස්ථිර විශ්වාසය ඇතිකර ගන්න. ඔය ජීවත්ම දැන් තමෝප්‍රධාන් වී ඇත. මුලදී ඔබ සතෝප්‍රධාන්ව සිටි අතර ඉන්පසුව දිනෙන් දින, ඔබගේ කලා ක්‍රම-ක්‍රමයෙන් අඛණ්ඩව අඩුවිය. තමන් ජීවත්ම බව ඔබ ස්ථිර කර නොගන්නා විට, ඔබට පියාව අමතක වෙයි. ප්‍රථම සහ ප්‍රධානතම දෙය මෙයයි. ජීව අවධානයට පත් වීමෙන් ඔබට පියා මෙන්ම උරුමයද සිහි වෙයි. ඔබගේ උරුමය සිහි කරන විට, ඔබ පිවිතුරුව රැඳී සිටින අතර ඔබට දිව්‍යමය ගුණදම්ද ඇති වෙයි. ඔබ ඉදිරියේ ඔබගේ අරමුණ සහ ඉලක්කය තිබේ. මෙය, දෙවියන් ඔබට උගන්වන, දේවමය විශ්වවිද්‍යාලයයි. ඔබව ජීව අවධානයට පත් කළ හැක්කේ ඔහුට පමණයි. වෙනත් කිසිවෙකුට මෙම කුසලතාවය නැත. ඒකායන පියා ඔබට මෙය උගන්වයි. මෙම දාදාද උත්සාහ දරමින් සිටියි. පරම පියා කිසිදා ගරීරයක් නොගනී, එසේ වූයේ නම්, ජීව අවධානයට පත් වීමට ඔහුට උත්සාහ දැරීමට සිදුවෙයි. ඔහු මෙකල පැමිණෙන්නේ ඔබව ජීව අවධානයට පත් කිරීමට පමණයි. මෙවන් කියමනක් තිබේ තම හිස මත වගකීමක් ඇති කෙනෙක් සුව නින්දේ පසුවන්නේ කෙසේද? කෙනෙකුට ව්‍යාපාර ආදිය බොහෝ ඇති විට, ඔහුට විවේක කාලයක් ලැබෙන්නේ නැත. විවේක කාලයක් ඇති අය, උත්සාහ දැරීම සඳහා බාබා ඉදිරියට පැමිණෙයි. සමහර අළුත් අයද පැමිණෙන අතර, මෙම ඥානය ඉතා හොඳ බව ඔවුන්ට හැඟෙයි. 'ඔබගේ පියා වන මා සිහිපත් කරන්න, එවිට ඔබගේ පාපයන් දුරු වී යයි' යන වදන්, ගීතාවේද සඳහන් වී ඇත. එබැවින් පියා මෙය විස්තර කර දෙයි. ඔහු කිසිවෙකුට වරදක් පටවන්නේ නැත. ඔබ පිවිතුරු බවින් අපවිත්‍ර විය යුතු බවත්, අපවිත්‍ර බවින් ඔබව පිවිතුරු කරවීමට ඔහු පැමිණිය යුතු බවත්, ඔහු දනී. මෙය පෙර නියම වූ නාටකයයි. මෙහි, කිසිවෙකුට අපහාස කිරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොමැත. ඔය දරුවන්ට දැන් ඉතා පැහැදිලිව දැනුම වැටහෙයි. වෙනත් කිසිවෙකු දෙවියන්ව කිසිසේත් නොහඳුනයි. ඔවුන් අනාථයින් සහ අදේවවාදීන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ ඒ නිසයි. පියා දැන් ඔය දරුවන්ව බොහෝ නුවණැත්තන් බවට පත් කරවයි. ගුරුවරයා ලෙසින්, මෙම ලෝක චක්‍රය පැවතෙන්නේ කෙසේද කියා, ඔහු ඔබට උගන්වනවා. ඔබට මෙම ඥානය ලැබෙන විට ඔබ හැඩ ගැසෙනවා. ශිව දේවාලයව පැවති භාරතය, දැන් ගණිකා මඩමක් වී ඇත. මෙහි අපහාස කිරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. මෙය, පරම පියා ඔබට විස්තර කර දෙන නාටකයකි. ඔබ දේවතාවන්ගෙන් රකුසන් බවට පරිවර්ථනය වූණේ කෙසේද කියා, ඔහු ඔබට පවසන නමුත්, ඔබ එසේ වූයේ මන්ද කියා ඔහු නොඅසයි. ඔය දරුවන්ට ඔහුගේම හැඳින්වීම ලබා දීමට පරම පියා පැමිණ සිටියි. ලෝක චක්‍රය භ්‍රමණය වන්නේ කෙසේද, යන දැනුම ලබා දීමටද ඔහු පැමිණ ඇත. මෙය ගැන දන්නේ මනුෂ්‍යයන් පමණයි. ඔබ දැන් මෙය දන්නා අතර ඔබ දේවතාවන් බවට පත්වෙමින් සිටිනවා. මෙය, මනුෂ්‍යයන්ගෙන් දේවතාවන් බවට පරිවර්ථනය වීම සඳහා අධ්‍යයනයක් වන අතර මෙහි අසුන්ගෙන එය උගන්වන්නේ පරම පියා පමණයි. මෙහි, සියලු දෙනාම මනුෂ්‍යයන්ය. දේවතාවන්ට මෙම ලෝකයේ පය තැබිය නොහැකි බැවින්, ඔවුන්ට ගුරුවරුන් වී, ඔබට ඉගැන්විය නොහැක. බලන්න, ඔබට උගන්වන පරම පියා, ඔබට ඉගැන්වීමට මෙහි එන ආකාරය. පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය, රථයක් ගන්නා බව, සිහිකර තිබේ. ඔවුන් එය සම්පූර්ණයෙන් නොලියයි ඔහු ගන්නේ කුමන රථයද කියා ඔවුන් විස්තර නොකරයි. ත්‍රිමූර්තියේ වැදගත්කම පවා කිසිවෙකුට වැටහෙන්නේ නැත. පරම පියා යනු උත්තරීතර ජීවත්මයයි. ඔහු කවුරුන්ද යන ඔහුගේම හැඳින්වීම, ඔහු ලබාදෙයි. මෙහි, අභංකාරකම ගැන ප්‍රශ්නයක් නැත. මෙය වටහා නොගැනීම නිසා මිනිසුන් පවසන්නේ ඔහුට අභංකාරකම තිබේ. තමන් දෙවියන් බව, මෙම බ්‍රහ්මා නොකියයි. මේවා පරම පියාගේ ශ්‍රේෂ්ඨ වදන් බවට, වටහාගැනීමේ කාරණාවකි, එය. සියලුම ජීවත්මයන්ගේ පියාණන්, ඒකායන කෙනාය. මෙම කෙනා දාදා ලෙස හැඳින්වෙයි. මෙම කෙනා 'භාග්‍යවන්ත රථයයි'. බ්‍රහ්මණයන් අවශ්‍ය නිසා, ඔහුව බ්‍රහ්මා ලෙස නම් කෙරෙනවා. ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා, ආදි දේවය ඔහු මානවයාගේ පියාය. ඔවුන් කුමන ප්‍රජාවද? ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා ශාරීරික ජීවියෙකි, එබැවින් ඔහු සියලු දෙනාට දරුකමට හදාගන්නට ඇති, එහෙම නේද? ශිව බාබා ඔය දරුවන්ට පැහැදිලි කර දෙයි මා කිසිවෙකු දරුකමට හදාගන්නේ නැහැ. ඔය සියලු ජීවත්ම, කොහොමත් මගේ දරුවන්ය. මා ඔබව මගේ දරුවන් බවට පත් කර ගන්නේ නැහැ. මා ඔය ජීවත්මයන්ගේ සදාතනික පියාණන්ය. පියා ඉතා පැහැදිලිව විස්තර කර දෙන නමුත් ඔහු පවසන්නේ තමන් ජීවත්ම බව සලකන්න. ඔබ මුළු පැරණි ලෝකයම අත්හරියි. මේ ලෝකයෙන් සියලු දෙනාම පෙරළා නිවසට යන බව ඔබ දන්නවා. ඔබ අත්හැරීම සිදුකර, වනගත විය යුතු නැහැ. අප මුළු ලෝකයම අතහැර, අපගේ

නිවසට යනවා. මේ නිසයි, ඒකායන පියා හැර වෙනත් කිසිවක් සිහි නොවිය යුත්තේ. කෙනෙක් 60 වන වියට පත් වූ විට, ඔහු ශබ්දය ඉක්මවා යාමට උත්සාහ දැරිය යුතුයි, එනම්, විශ්‍රාමික අවදියට යාමට. විශ්‍රාමික අවදියට යාම පිළිබඳ කරුණෙන් හැඳින්වෙන්නේ, මෙකල ගැනයි. හක්නි මාර්ගයේ, විශ්‍රාමික අවදිය ගැන කිසිවෙකු නොදනී. ඔවුන්ට 'විශ්‍රාමික අවදියෙහි' අරුත විස්තර කළ නොහැක. 'ශබ්දය ඉක්මවා යාමෙන්' හැඳින්වෙන්නේ, අශාරීරික ලෝකය ගැනයි. සියලුම ජීවත්ම වාසය කරන්නේ එහිය, එබැවින් එය සියලු දෙනාගේම විශ්‍රාමික අවදියයි. සියලු දෙනාම පෙරළා නිවහනට යා යුතුයි. ජීවත්මය, නළල මධ්‍යයේ බැබළෙන තාරකාවක් බව, ඔවුන් ආගමික ග්‍රන්ථ වල පෙන්වා තිබේ. සමහරු සිතන්නේ ජීවත්මයක් මහපටුහිල්ලක හැඩයක් ගන්නා බවයි, එබැවින් ඔවුන් එම හැඩය සිහි කරයි. ඔවුන් තරුවක් සිහි කරන්නේ හෝ වන්දනා කරන්නේ කෙසේද? එබැවින් පියා විස්තර කර දෙන්නේ ඔබ ශරීර අවධානයට පත් වන විට, ඔබ පුදන්නන් වෙයි. හක්නියේ කාලය ඇරඹෙන විට, එය හක්නියේ ඇදහිල්ල ලෙස හැඳින්වෙයි. ඥානයේ ඇදහිල්ල වෙනම එකකි. දහවල සහ රාත්‍රියට එකවර පැවතිය නොහැකි සේම, ඥානය සහ හක්නියටද එකවර පැවතිය නොහැක. දහවලෙන් හැඳින්වෙන්නේ සතුව වන අතර රාත්‍රියෙන් හැඳින්වෙන්නේ දුකය, එනම් හක්නියයි. මෙසේ කියයි දහවල සහ ඉන්පසුව ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාගේ රාත්‍රිය. එබැවින් ප්‍රජාව සහ බ්‍රහ්මා, නියත වශයෙන්ම එකම කාලයක සිටියි, එහෙම නේද? ඔබ කල්ප භාගයක් සතුව අත්විඳින බව, ඔය බ්‍රහ්මණයන්ට වැටහෙයි. පසුව කල්ප භාගයක් දුක තිබේ. මෙය ඔබගේ බුද්ධියෙන් වටහාගත යුතු දෙයක්. සියලු දෙනාටම පරම පියා සිහි කළ නොහැකි බවත් ඔබ දන්නවා. කෙසේවෙතත්, පියාම නොකඩවා ඔබට පහදා දෙයි තමන් ජීවත්ම බව සලකා මා සිහි කරන්න, එවිට ඔබ පිවිතුරු වෙයි. මෙම පණිවිඩය සියලු දෙනාටම ලබා දිය යුතුයි. ඔබ සේවය කළ යුතුයි. සේවය නොකරන අය, මල් නොවෙයි. උද්‍යානයේ පාලකයා, උයනට යන විට, ඔහු තමන් ඉදිරියේ දැකීමට ප්‍රිය කරන්නේ, සේවය කර, බොහෝ දෙනෙකුට යහපත සලසන මල් පමණයි. තමන් මල් නොවන බව, ශරීර අවධානයෙන් සිටින අයටම වැටහෙයි. බාබා ඉදිරියේ ඉතා හොඳ මල් අසුන්ගෙන සිටියි. එබැවින් පියාගේ දිෂ්ටිය ඔවුන් මත වැටෙන අතර එවිට ඉතා හොඳ නර්ථනයක් (ඥානයේ) සිදු කෙරෙයි. (නර්ථනය කරන ගැහැණු ළමයාගේ නිදසුන). පාසැලක, අංක එක, අංක දෙක සහ තුන හිමි කරගන්නේ කවුරුන්ද කියා, ගුරුවරුන් දනී. පියාගේ දිෂ්ටියද ඇදී යන්නේ සේවය කරන අය වෙතයි. ඔහුගේ හදවත තුළට ඇතුළු වන්නේ ඔවුන්ය. අවැඩ සිදුකරන අයට ඔහුගේ හදවතට පිවිසිය නොහැක. පියා විස්තර කර දෙන ප්‍රථම සහ ප්‍රධානතම දේ වන්නේ තමන් ජීවත්ම යන විශ්වාසය ඇති කරගන්න, මන්ද පරම පියාගේ සිහි කිරීම ඇති වන්නේ එවිට පමණයි. ඔබ සිටින්නේ ශරීර අවධානයෙන් නම්, ඔබට පියා සිහි කිරීමට නොහැකි වෙයි. එවිට ඔබගේ බුද්ධිය ලෞකික නැදැයිත් හෝ ඔබගේ ව්‍යාපාරය වෙතට ඇදී යයි. ඔබ ජීව අවධානයට පත් වන විට, ඔබට පාරලෝකික පියාව සිහි වෙයි. ඔබ පියාව බොහෝ සෙනෙහසින් සිහි කළ යුතුයි. තමන් ජීවත්මයක් බව සැලකීමට උත්සාහයක් අවශ්‍යයි. ඔබ හුදකලාවේ සිටීම අවශ්‍යයි, මන්ද දින හතක් උදුනේ සිටීමේ පායමාලාව බොහෝ අපහසුයි. කිසිවෙක් සිහි නොවිය යුතුයි. ඔබට කිසිවෙකුට ලිපියක්වත් ලිවිය නොහැක. මෙය, ආරම්භයේ ඔබගේ බක්තිය විය. සෑම කෙනෙක්වම මෙහි තබා ගැනීමට නොහැක. මෙසේ පැවසෙන්නේ ඒ නිසයි නිවසේ වාසය කරන අතර මෙය පුහුණු කරන්න. බැතිමතුන්ද හක්නිය ආදිය සිදු කරන වෙනම ස්ථානයක් තබාගනී. ඔවුන් එම ස්ථානයේ අසුන්ගෙන නවගුණවැලක් ආදිය භ්‍රමණය කරයි. එබැවින් මෙම සිහි කිරීමේ වන්දනා ගමනටද හුදකලාව අවශ්‍යයි. ඔබ සිහි කළ යුත්තේ ඒකායන පියාව පමණයි. යමක් පැවසීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. මෙම සිහි පත් කිරීම පුහුණු වීම සඳහා ඔබට කාලය තිබීම අවශ්‍යයි. භෞතික පියෙක් සීමිත නිර්මාණකරුවෙක් බවත් එම ඒකායන කෙනා අසීමිත නිර්මාණකරු බවත් ඔබ දන්නවා. ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මාද සීමාවන්ගෙන් තොරයි. ඔහු ඔය දරුවන්ව දරුකමට හදාගනී. ශිව බාබා කිසිවෙක් දරුකමට හදාගන්නේ නැත. ඔබ සෑම විටම ඔහුගේ දරුවන්ය. ඔය ජීවත්ම පවසන්නේ ඔබ ශිව බාබාගේ සදාතනික දරුවන් බවයි. බ්‍රහ්මා ඔබව දරුකමට හදාගෙන ඇත. සෑම කරුණක්ම ඉතා හොඳින් වටහාගත යුතුයි. පියා ඔය දරුවන්ට දිනපතාම විස්තර කරයි. ඔබ පවසන්නේ බාබා, අපට ඔබව සිහි කිරීමට නොහැක. පියා පවසන්නේ මේ සඳහා ඔබ කාලය සොයාගත යුතුයි. සමහරු කෙබඳු වන්නේද යත්, ඔවුන්ට කිසිම කාලයක් ලබා දිය නොහැක. ඔවුන්ගේ බුද්ධියේ බොහෝ කාර්යයන් ඇති බැවින්, ඔවුන් සිහිපත් කිරීමේ වන්දනා ගමනේ සිටින්නේ කෙසේද? පියා පහදා දෙන්නේ ප්‍රධානතම දේ වන්නේ තමන් ජීවත්මයක් බව සලකා මා සිහි කිරීමයි, එවිට ඔබ පිවිතුරු වෙයි 'මා ජීවත්මයක්, ශිව බාබාගේ දරුවෙක්'. මෙය 'මන්මනාව' නොවේද? මේ සඳහා උත්සාහ දැරීම අවශ්‍යයි. ආශීර්වාද ආදිය ලැබීම ගැන ප්‍රශ්නයක් නැත නැහැ. මෙය අධ්‍යයනයක්. මෙහි ආශීර්වාද හෝ අනුකම්පාව තිබිය නොහැක. මා කිසි විටෙක මගේ හස්තය ඔබගේ හිස මත තබනවාද? අසීමිත පියාගෙන් ඔබගේ උරුමය ඔබට හිමිවන බව ඔබ දන්නවා. සියලු

දේම මෙම ආශීර්වාදය තුළ ඇතුළත්ය, 'ඔබ අමරණීය වේවා! ' 'ඔබට දීර්ඝායු ලැබේවා!' ඔබට සම්පූර්ණ වයසක් (ජීවිතයක්) තිබෙයි. එහි කිසි විටෙක අකල් මරණ නැත. කිසිම පූජකයෙක් හෝ තාපසයෙකුට ඔබට මෙම උරුමය ලබා දිය නොහැක. ඔවුන් පවසන්නේ ඔබට පුතෙක් ලැබේවා! එබැවින් මිනිසුන් සිතන්නේ ඔවුන්ට පුතෙක් ලැබුණේ එම ආශීර්වාදය නිසා බව. දරුවෙක් නොමැති ඕනෑම කෙනෙක් ගොස් ඔහුගේ අනුගාමිකයෙක් වනු ඇත. දැනුම ලැබෙන්නේ එක් වතාවක් පමණයි. මෙය අමිශ්‍ර ඥානය වන අතර එහි ප්‍රතිලාභය කල්ප භාගයක් පුරා පවතී. පසුව අවිද්‍යාව ඇතිවෙයි. භක්තිය අවිද්‍යාව බව කියයි. සෑම දෙයක්ම ඉතා පැහැදිලිව විස්තර කර දෙයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කලක් නැති වී සිට දැන් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්පාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදාසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. එය දැන් ඔබගේ විශ්‍රාමික අවදියයි. එබැවින් ඔබගේ බුද්ධියෙන් සෑම දෙයක්ම අතහැර, ඒකායන පියාගේ සිහි කිරීමේ සිටින්න. හුදකලාවේ අසුන්ගෙන මෙය පුහුණු වන්න මා ජීවත්මයක්. මා ජීවත්මයක්.
2. සේවය කරන මලක් වන්න. ශරීර අවධානයේ බලපෑම නිසා අවැඩක් සිදුවන කිසිදු ක්‍රියාවක් සිදු නොකරන්න. බොහෝ දෙනාගේ යහපත වෙනුවෙන් උපකරණයක් වන්න. සිහිපත් කිරීම වෙනුවෙන් අනිවාර්යෙන් කාලය සාදා ගන්න.

වරදානය: පාරිශුද්ධත්වයේ වරදානය ඔබගේ ආදිතම සංස්කාරය කර ගැනීමෙන්, ඔබගේ ජීවිතය පිවිතුරු ජීවිතයක් කිරීම සඳහා උත්සාහ දැරීමෙන්, ඔබ නිදහස් වේවා. පිවිතුරු බව රැකීමට සමහර දරුවන්ට උත්සාහ දැරීමට සිදුවෙයි, මින් ඔප්පු වන්නේ ඔවුන් වරදාන පිරිනමන්නා වන පියාගෙන්, ඔවුන්ගේ උපතේ වරදානය හිමි කරගෙන නැති බවයි. වරදානයකට, උත්සාහයක් සම්බන්ධ නැහැ. සෑම බ්‍රහ්මණ ජීවත්මයකටම ප්‍රථම වරදානය ලැබී තිබේ, 'ඔබ පිවිතුරු සහ යෝගී වේවා.' උපතේ සිට ඇති සංස්කාර බොහෝ ශක්තිමත් වන සේම, බ්‍රහ්මණ උපතේ ප්‍රථම සංස්කාරය පිවිතුරු බවයි එය ඔබගේ ආදිතම සංස්කාරයයි. මෙම අවධානය ඇතිව පිවිතුරු දිවියක් නිර්මාණය කරගන්න. උත්සාහ දැරීමෙන් නිදහස් වන්න.

පාඨය: භාරකරුවෙක් යනු, සේවය වෙනුවෙන් සුබ පැතුම් ඇත්තෙකි.

***** ඔම ශාන්ති *****